

EBA/GL/2022/11

26 september 2022

Richtsnoeren

inzake overdraagbaarheid ter aanvulling
van de afwikkelbaarheidsbeoordeling
voor overdrachtsstrategieën

1. Nalevings- en rapportageverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan die richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, punt 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor wie richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot financiële instellingen zijn gericht.

Rapportageverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010, moeten bevoegde autoriteiten uiterlijk op 09.03.2023 aan EBA kenbaar maken of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, met opgave van redenen indien zij niet aan de richtsnoeren voldoen of niet voornemens zijn deze op te volgen. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden door EBA geacht niet aan de richtsnoeren te hebben voldaan. Kennisgevingen dienen te worden ingediend door het formulier op de EBA-website in te sturen onder vermelding van "EBA/GL/2022/11". Kennisgevingen dienen te worden ingezonden door personen die gemachtigd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet. Elke verandering in de status van de naleving dient eveneens aan EBA te worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op de website van EBA bekendgemaakt.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

1. Deze richtsnoeren beschrijven, gelet op artikel 10, lid 5, en artikel 11, lid 1, van Richtlijn (EU) 2014/59², welke specifieke maatregelen instellingen en afwikkelingsautoriteiten dienen te nemen om de afwikkelbaarheid van instellingen, met inbegrip van de in artikel 1, lid 1, bedoelde entiteiten (“instellingen”), groepen of afwikkelingsgroepen, te verbeteren in de context van de afwikkelbaarheidsbeoordeling die de afwikkelingsautoriteiten verrichten op grond van de artikelen 15 en 16 van die richtlijn, met name wanneer de overdrachtsinstrumenten in de afwikkelingsstrategie zijn voorzien.
2. Deze richtsnoeren moeten samen worden gelezen met Richtsnoeren 2022/1 van 13 januari 2022 betreffende verbetering van de afwikkelbaarheid voor instellingen en afwikkelingsautoriteiten op grond van de artikelen 15 en 16 van Richtlijn 2014/59/EU (“EBA-richtsnoeren inzake afwikkelbaarheid”).

Toepassingsgebied

3. Deze richtsnoeren zijn van toepassing wanneer een overdrachtsinstrument deel uitmaakt van de voorkeursafwikkelingsstrategie. Afwikkelingsautoriteiten kunnen echter besluiten om specifieke onderdelen van deze richtsnoeren voor afwikkelingsinstrumenten (bijvoorbeeld overdrachtsstrategieën) toe te passen op instellingen waarvan de voorkeursafwikkelingsstrategie niet op deze instrumenten berust, zoals het uitsluitend opnemen van overdrachtsinstrumenten als alternatieve strategie, zoals bedoeld in artikel 22, eerste alinea, punt 2, onder e), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie³.

² Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

³ Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie van 23 maart 2016 houdende aanvulling van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen ter specificatie van de inhoud van herstelplannen, afwikkelingsplannen en groepsafwikkelingsplannen, de minimumcriteria die de bevoegde autoriteiten moeten beoordelen met betrekking tot herstelplannen en groepsherstelplannen, de voorwaarden voor financiële steun binnen de groep, de voorwaarden voor onafhankelijke taxateurs, de contractuele erkenning van afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden, de procedures en de inhoud van de kennisgevingsvereisten en van de kennisgeving van opschorting en de operationele werking van de afwikkelingscolleges (PB L 184 van 8.7.2016, blz. 1).

4. Deze richtsnoeren zijn niet van toepassing op instellingen die onderworpen zijn aan vereenvoudigde verplichtingen voor afwikkelingsplanning overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 2014/59/EU.
5. In geval van een wijziging van de afwikkelingsstrategie, met name door de nieuwe opname van een overdrachtsinstrument in de voorkeursafwikkelingsstrategie, dienen deze richtsnoeren zo spoedig mogelijk en uiterlijk drie jaar na de datum van goedkeuring van het afwikkelingsplan dat in de nieuwe afwikkelingsstrategie voorziet, onverkort van toepassing te zijn.
6. Afwikkelingsautoriteiten kunnen besluiten deze richtsnoeren geheel of gedeeltelijk toe te passen op instellingen die onderworpen zijn aan vereenvoudigde verplichtingen voor afwikkelingsplanning of op instellingen waarvan het afwikkelingsplan bepaalt dat zij op ordelijke wijze moeten worden geliquideerd in overeenstemming met de toepasselijke nationale wetgeving.
7. Voor instellingen die geen deel uitmaken van een groep waarop overeenkomstig de artikelen 111 en 112 van Richtlijn 2013/36/EU⁴ toezicht op geconsolideerde basis wordt uitgeoefend, zijn deze richtsnoeren op individueel niveau van toepassing.
8. Voor instellingen die deel uitmaken van een groep waarop overeenkomstig de artikelen 111 en 112 van Richtlijn 2013/36/EU toezicht op geconsolideerde basis wordt uitgeoefend, zijn deze richtsnoeren van toepassing op de gehele afwikkelingsgroep, d.w.z. de afwikkelingsentiteiten en hun dochterondernemingen.

Adressaten

9. Deze richtsnoeren zijn gericht aan afwikkelingsautoriteiten in de zin van punt 2, onder v) (“afwikkelingsautoriteiten”) van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 en aan financiële instellingen die entiteiten zijn die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2014/59/EU vallen als gedefinieerd in artikel 4, punt 1, van Verordening nr. 1093/2010 (“instellingen”).

Definities

- Tenzij anders aangegeven hebben de termen die in Richtlijn 2014/59/EU en de EBA-richtsnoeren inzake afwikkelbaarheid worden gebruikt en gedefinieerd, in deze richtsnoeren dezelfde betekenis.
- “Overdrachtsstrategieën of -instrumenten” verwijzen in het kader van deze richtsnoeren naar het instrument van verkoop van de onderneming (hetzij via aandelentransactie, hetzij via asset deal), op grond van artikel 38 van Richtlijn 2014/59/EU (“verkoop van de onderneming”), het instrument van de overbruggingsinstelling (ook “gesloten bail-in” genoemd), op grond van artikel 40 van Richtlijn 2014/59/EU (“overbruggingsinstelling”), en

⁴ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

instrument van afsplitsing van activa, op grond van artikel 42 van Richtlijn 2014/59/EU (“instrument van afsplitsing van activa”).

3. Tenuitvoerlegging

Ingangsdatum

Deze richtsnoeren gelden met ingang van **1 januari 2024**.

4. Definitie van de overdrachtsperimeter

10. De afwikkelingsautoriteiten dienen een methode vast te stellen voor het definiëren van de over te dragen entiteit of entiteiten, bedrijfsonderdelen of portefeuilles van activa, rechten en/of passiva (“overdrachtsperimeter”), aangezien dit op het moment van afwikkeling nog steeds tot de verantwoordelijkheid van de afwikkelingsautoriteiten behoort.
11. In de voorbereidende fase van afwikkeling moeten instellingen een overdrachtsperimeter kunnen voorstellen, zoals omschreven in paragraaf 10. Daartoe moeten instellingen eventuele belemmeringen vaststellen en mogelijke verbeteringen voorstellen en moeten zij alternatieve overdrachtsperimeters of wijzigingen daarop kunnen voorstellen, met als doel de geloofwaardigheid en haalbaarheid van de overdrachtsstrategie of het overdrachtsinstrument te verbeteren, zoals beschreven in het afwikkelingsplan.
12. Op verzoek van de afwikkelingsautoriteit moeten instellingen in staat zijn om:
 - a) de componenten van de overdrachtsperimeter te identificeren en te isoleren, zoals gedefinieerd door en onder toezicht van de afwikkelingsautoriteiten overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 2014/59/EU; en
 - b) de toepasselijkheid van de overdrachtsperimeter te testen in verschillende scenario’s zoals meegedeeld door de afwikkelingsautoriteiten overeenkomstig artikel 10, lid 3, artikel 10, lid 7, punt j), en artikel 12, lid 3, van Richtlijn 2014/59/EU.
13. Bij het vaststellen van de methode voor het definiëren van de overdrachtsperimeter in afwikkelingsplannen, overeenkomstig artikel 10, lid 1, artikel 10, lid 7, punt j), en artikel 12, lid 3, punt b), van Richtlijn 2014/59/EU, moeten de afwikkelingsautoriteiten de volgende punten in overweging nemen:
 - a. de doeleinden van de instrumenten (overeenkomstig de voor de instelling vastgestelde afwikkelingsstrategie) en de activiteiten van de instellingen. Uiteindelijk moet de kern van de overdrachtsperimeter worden samengesteld uit activa, rechten en/of passiva die essentieel of cruciaal zijn voor de overdracht om te voldoen aan de afwikkelingsdoelstellingen, de wettelijke verplichtingen (met inbegrip van beschermde passiva op grond van artikel 44 van Richtlijn 2014/59/EU of verplichtingen op grond van artikel 73 van Richtlijn 2014/59/EU) en de doelstellingen van het instrument (“eerste laag van de overdrachtsperimeter”), en de bepaling ervan moet overeenstemmen met een lijst van criteria die in afdeling 4.1 hieronder verder worden uitgewerkt;
 - b. de onderlinge verbanden binnen de instelling. Met inachtneming van het bepaalde in de voorgaande alinea a), dienen de onderlinge verbanden die niet kunnen worden verwijderd

zonder tijdrovende en kostbare inspanningen of wegens wettelijke beperkingen (met inbegrip van die welke betrekking hebben op de in de artikelen 76 tot en met 80 van Richtlijn 2014/59/EU bepaalde waarborgen) te worden geïntegreerd in de overdrachtsperimeter (“tweede laag van de overdrachtsperimeter”) overeenkomstig afdeling 4.2 hieronder.

14. De instellingen moeten aangeven aan de afwikkelingsautoriteiten welke belemmeringen voor de overdraagbaarheid zich voordoen bij de toepassing van de definitie van de overdrachtsperimeter op hun activa, rechten en/of passiva, en mogelijke verzachtende maatregelen en oplossingen voorstellen. Instellingen moeten ernaar streven deze belemmeringen mettertijd te verminderen. Bij het beoordelen van de belemmeringen voor de overdracht moet bijzondere aandacht worden besteed aan grensoverschrijdende kwesties, overeenkomstig afdeling 4.3.
15. Bij het bepalen van de methode voor het definiëren van de overdrachtsperimeter en met het oog op het ontwikkelen van een afwikkelingsstrategie waarmee de afwikkelingsdoelstellingen het best kunnen worden verwezenlijkt, moeten de afwikkelingsautoriteiten de mogelijkheid overwegen om de perimeter in verschillende eenheden op te delen ter voorbereiding op verschillende scenario's, om te voorzien in een combinatie van overdrachtsinstrumenten en om verschillende opeenvolgende overdrachten en combinaties in het kader van hetzelfde afwikkelingsinstrument of aan meerdere ontvangers toe te staan, wat nodig kan zijn.

4.1 Specifieke overwegingen voor elk overdrachtsinstrument

4.1.1 Verkoop van de onderneming

16. Indien een afwikkelingsstrategie het instrument van verkoop van de onderneming omvat, moeten de afwikkelingsautoriteiten, als onderdeel van de afwikkelingsplanning, het uitvoeringsrisico van asset deals en aandelentransacties evalueren⁵, en de minst ingrijpende transactie overwegen waarmee de afwikkelingsdoelstellingen het best kunnen worden bereikt, in overeenstemming met de paragrafen 10 tot en met 15.
17. Voor aandelentransacties dienen instellingen te analyseren hoe de overdrachtsperimeter de interesse van de markt wekt, gezien het doel om de verkoopprijs voor de overdrachtsperimeter zoveel mogelijk te maximaliseren, rekening houdend met de planning van het herstel, vergelijkbare transacties, waarderingsreferenties of marktontwikkelingen. Vervolgens moeten de instellingen het resultaat van deze analyse meedelen aan de afwikkelingsautoriteiten, zodat zij daarmee rekening kunnen houden bij hun beoordeling van de overdraagbaarheid in het kader van de afwikkelingsplanning. Deze beoordeling dient rekening te houden met, indien

⁵ Een aandelentransactie bestaat uit een overdracht (zoals gedefinieerd in artikel 63, lid 1, punt c), van Richtlijn 2014/59/EU) van eigendomsinstrumenten (zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 61), van Richtlijn 2014/59/EU) aan een ontvanger (zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 80), van Richtlijn 2014/59/EU), terwijl een asset deal een overdracht (zoals gedefinieerd in artikel 63, lid 1, punt d), van Richtlijn 2014/59/EU) is van activa, rechten en/of passiva aan een ontvanger (zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 80), van Richtlijn 2014/59/EU).

beschikbaar, de activiteiten, het bedrijfsmodel, de financiële prestaties, de cliëntenrelaties, de distributiekanaalen en de geografische verdeling van de overdrachtsperimeter.

18. Voor asset deals moeten instellingen analyseren in welke mate de overdrachtsperimeter de interesse van de markt wekt, door aanvullende elementen in aanmerking te nemen die de perimeter aantrekkelijker zouden maken voor de verkrijger, met inbegrip van contanten, andere liquide middelen en uitstaande leningen. Vervolgens moeten zij het resultaat van deze analyse aan de afwikkelingsautoriteiten meedelen, zodat zij daarmee rekening kunnen houden bij hun beoordeling van de overdraagbaarheid in het kader van de afwikkelingsplanning.
19. Overeenkomstig paragraaf 11 van deze richtsnoeren moeten de instellingen helpen bij het identificeren van de beschikbare mogelijkheden om de definitie van de overdrachtsperimeter te verbeteren, teneinde de uitvoering van de overdracht te vergemakkelijken. Instellingen moeten met name nagaan of de overdrachtsperimeter kan worden vereenvoudigd om de uitvoeringsrisico's bij afwikkeling te beperken. Instellingen moeten ook kijken naar de opties die kunnen worden toegepast op de definitie van de overdrachtsperimeter om het succes van de overdracht te maximaliseren, zoals garanties voor een portefeuille van activa (artikel 101, lid 1, punt a), van Richtlijn 2014/59/EU) of "uitzonderingen" van bepaalde ongewenste activa, rechten en/of passiva die niet nodig zijn voor de continuïteit van kritieke functies en/of kernbedrijfsonderdelen, waarbij gebruik wordt gemaakt van de identificatie van eenheden van de overdrachtsperimeter overeenkomstig paragraaf 21.
20. Instellingen moeten ook de marktcapaciteit voor het absorberen van de overdrachtsperimeter analyseren, waarbij zij het bestaan van derde investeerders met voldoende middelen beoordelen, in het geval van kredietinstellingen met een overschot aan kapitaal en/of voldoende markttoegang, alsmede eerdere integratie-ervaring en geschiktheid met betrekking tot concurrentie en strategische overwegingen. De instellingen moeten de uitkomst van deze analyse vervolgens meedelen aan de afwikkelingsautoriteiten.
21. De afwikkelingsautoriteiten moeten de in de paragrafen 18 en 25 van deze richtsnoeren beschreven procedure aanwenden om na te gaan of verschillende potentiële verwervers voor verschillende delen van de overdrachtsperimeter in aanmerking komen, afhankelijk van de betrokken markten, hun absorptiecapaciteit of de geografie van de activiteiten, teneinde de kans van slagen van de overdrachtsstrategie te maximaliseren en de afwikkelbaarheid te ondersteunen. Zo nodig moeten de afwikkelingsautoriteiten, in overeenstemming met artikel 39, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU, overwegen de overdrachtsperimeter in eenheden op te splitsen om de afwikkelingsstrategie beter af te stemmen op de onvoorziene afwikkelingsomstandigheden en de verschillende mogelijke scenario's die moeten worden getest.
22. Voor zover mogelijk, en om de afwikkelbaarheid verder te verbeteren, moeten instellingen de potentiële perimeterschuivingen analyseren die zich kunnen voordoen terwijl de bedrijfsactiviteiten van de instelling zich ontwikkelen en de economische omstandigheden veranderen, en de resultaten van deze analyse aan de afwikkelingsautoriteiten meedelen. Er

moet zoveel mogelijk rekening worden gehouden met structurele veranderingen en voorspelbare gevolgen. Er moet ten minste rekening worden gehouden met het effect van de herstel mogelijkheden op de activa, rechten en/of passiva die in aanmerking komen voor de kern (eerste laag) van de overdrachtsperimeter op basis van de paragrafen 13, a, 19 en 20 van deze richtsnoeren.

4.1.2 Overbruggingsinstelling

23. De afwikkelingsautoriteiten moeten rekening houden met de doelstellingen en de exitstrategie van de overbruggingsinstelling, gelet op het overwogen scenario, wanneer zij de methode vaststellen voor het definiëren van de perimeter die aan een overbruggingsinstelling moet worden overgedragen, met inachtneming van de paragrafen 10 tot en met 13 van deze richtsnoeren. Met name kan de kern (eerste laag) van de overdrachtsperimeter anders worden gedefinieerd indien de overbruggingsinstelling wordt opgericht om de vereiste splitsing binnen de instelling verder door te voeren, of om activa, rechten en passiva van verschillende aan afwikkeling onderworpen instellingen te verzamelen overeenkomstig artikel 40, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU, of indien de overbruggingsinstelling als geheel of in delen moet worden verkocht overeenkomstig artikel 41, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU.
24. Instellingen dienen de afwikkelingsautoriteiten te ondersteunen door te testen of de definitie van de overdrachtsperimeter van toepassing is (overeenkomstig paragraaf 12, punt b), en paragraaf 15 van deze richtsnoeren), door de beoordeling van het uitvoeringsrisico te ondersteunen, door advies te geven over een mogelijke versterking van de overdrachtsperimeter en door na te gaan of de markt bereid en in staat is de overdrachtsperimeter te absorberen. Dit draagt ertoe bij dat de afwikkelingsautoriteiten de verhandelbaarheid van de overbruggingsinstelling maximaliseren en de keuze van dit afwikkelingsinstrument in de afwikkelingsplannen ondersteunen.
25. Instellingen moeten het risicoprofiel van in aanmerking komende activa, rechten en passiva van de overdrachtsperimeter beoordelen en dienen de afwikkelingsautoriteiten te steunen bij hun beoordeling van de verenigbaarheid ervan met de levensvatbaarheid van de overbruggingsinstelling, die bedoeld is om kritieke functies te blijven vervullen. Uiteindelijk mag het risicoprofiel (met inbegrip van krediet-, markt- of operationeel risico) van de overdrachtsperimeter de levensvatbaarheid van de overbruggingsinstelling niet in gevaar brengen voordat deze aan het verkoopproces wordt onderworpen.
26. Indien de overbruggingsinstelling is opgezet om slechts één instelling te ondersteunen, moet de instelling de afwikkelingsautoriteit ondersteunen bij het beoordelen van de kalibratie van de overdrachtsperimeter, door ervoor te zorgen dat de waarde van de passiva, overeenkomstig artikel 40, lid 3, van Richtlijn 2014/59/EU, de waarde van de door de instelling in afwikkeling overgedragen of uit andere bronnen afkomstige activa niet overschrijdt, en moet de afwikkelingsautoriteit de gevolgen van de overdrachtsperimeter voor de kapitaal- en liquiditeitspositie van de overbruggingsinstelling beoordelen. Om te zorgen voor een evenwichtige liquiditeitspositie van de overbruggingsinstelling moet het looptijdprofiel van de

activa in overeenstemming zijn met de looptijd van de passiva en moet bijzondere aandacht worden besteed aan de totale rentevoet van de passiva in vergelijking met de totale rentevoet van de activa.

27. Teneinde de afwikkelbaarheid verder te vergroten, dienen instellingen de afwikkelingsautoriteiten te ondersteunen bij het beoordelen van de mogelijke verschuivingen in de perimeter op basis van de in paragraaf 22 van deze richtsnoeren vastgelegde beginselen die van invloed kunnen zijn op de overdrachtsperimeter als omschreven in de paragrafen 13, a en 23 tot en met 26 van deze richtsnoeren.
28. De afwikkelingsautoriteiten moeten nagaan onder welke voorwaarden een overdracht terug naar de instelling noodzakelijk en/of voordelig zou zijn met het oog op de afwikkelingsstrategie. Deze overweging moet worden toegepast op het niveau van de eenheid van de overdrachtsperimeter.
29. De afwikkelingsautoriteiten moeten nagaan of het haalbaar is om een aandelentransactie uit te voeren in het kader van de uitoefening van een overbruggingsinstelling.

4.1.3 Instrument van afsplitsing van activa

30. Instellingen dienen op basis van de door de afwikkelingsautoriteiten meegedeelde informatie de autoriteiten te wijzen op de activa, rechten en/of passiva die voldoen aan de voorwaarden van artikel 42, lid 5, van Richtlijn 2014/59/EU en de beginselen die zijn vastgelegd in de EBA-richtsnoeren over het instrument van afsplitsing van activa⁶ om na te gaan in hoeverre het instrument van afsplitsing van activa kan worden toegepast overeenkomstig artikel 12, lid 3, punt b), van Richtlijn 2014/59/EU.
31. Instellingen dienen op basis van de richtsnoeren van de afwikkelingsautoriteiten vast te stellen welke posten in de overdrachtsperimeter moeten worden opgenomen, zodat deze aansluiten bij de kenmerken van de vermogensbeheerder zoals die door de afwikkelingsautoriteiten zijn vastgesteld. In dit verband moeten de afwikkelingsautoriteiten overeenkomstig artikel 42, lid 5, punt c), van Richtlijn 2014/59/EU beoordelen of de overdracht noodzakelijk is om de liquidatieopbrengsten te maximaliseren; het bedrijfsmodel van de vermogensbeheerder en de exitstrategie mogen derhalve niet buiten beschouwing worden gelaten. Afwikkelingsautoriteiten moeten er met name op toezien dat:
 - de overdrachtsperimeter in overeenstemming is met het bedrijfsmodel van de vermogensbeheerder, indien reeds opgezet, of dat het bedrijfsmodel van een op te richten vermogensbeheerder in overweging wordt genomen. Vermogensbeheerders kunnen worden opgezet om zich te richten op één activum of om zich te specialiseren in een geografisch gebied;

⁶ EBA-richtsnoeren voor het bepalen wanneer de liquidatie van de activa of passiva volgens een normale insolventieprocedure nadelige gevolgen voor een of meer financiële markten zou kunnen hebben, overeenkomstig artikel 42, lid 14, van Richtlijn 2014/59/EU (EBA/GL/2015/05).

- met name in het geval van een vermogensbeheerder die naar verwachting portefeuilles en activiteiten van verschillende instellingen zal overnemen, er sprake is van coherentie tussen de overdrachtsperimeter en de afstotingsstrategie, zodat de liquidatieopbrengsten worden gemaximaliseerd, waardoor waardevernietiging en schaaffecten worden vermeden;
 - de overdrachtsperimeter de vermogensbeheerder zoveel mogelijk in staat stelt een kritieke omvang te bereiken om te profiteren van schaalvoordelen. De kritieke omvang moet bij voorkeur binnen de proporties blijven van de markt waarop de onderneming actief is;
 - de overdrachtsperimeter de vermogensbeheerder in staat stelt een langetermijnwaarde te realiseren die groter is dan de marktwaarde op de waarderingsdatum in overeenstemming met paragraaf 32 van deze richtsnoeren, hetgeen betekent dat portefeuilles met negatieve langetermijnvooruitzichten zorgvuldig moeten worden overwogen.
32. De afwikkelingsautoriteiten moeten een methode vaststellen voor de instellingen om de overdrachtsperimeter die bestemd is voor de vermogensbeheerder in het kader van het instrument van afsplitsing van activa zodanig te structureren dat de langetermijnwaarde van de perimeter boven de marktwaarde ligt, teneinde waardevernietiging te voorkomen, de afwikkelingskosten tot een minimum te beperken en de overheidsmiddelen te beschermen (artikel 31, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU). De langetermijnwaarde kan worden geraamd op basis van de actuele marktwaarde voor goed presterende portefeuilles. Het probleem doet zich echter voor bij portefeuilles die aan een bijzondere waardevermindering onderhevig zijn of niet aan de gestelde eisen voldoen; in die gevallen moeten de autoriteiten de verbeteringsperspectieven voor de betrokken portefeuilles en markten beoordelen op basis van beschikbare marktanalyses, voortbouwen op de beoordeling van de toezichthouders en mogelijke combinaties met aan de gestelde eisen beantwoordende activa beoordelen (combinatie van verschillende eenheden overeenkomstig paragraaf 15 van deze richtsnoeren) om het algehele profiel van de overdrachtsperimeter positief te beïnvloeden.
33. Teneinde de afwikkelbaarheid verder te vergroten, dienen instellingen de afwikkelingsautoriteiten te ondersteunen bij het beoordelen van de mogelijke verschuivingen in de perimeter op basis van de in paragraaf 22 van deze richtsnoeren vastgelegde beginselen die van invloed kunnen zijn op de overdrachtsperimeter.
34. De afwikkelingsautoriteiten moeten nagaan onder welke voorwaarden een overdracht terug naar de instelling noodzakelijk en/of voordelig zou zijn met het oog op de afwikkelingsstrategie. De genoemde overweging moet worden toegepast op het niveau van de eenheid van de overdrachtsperimeter.

4.2 Beoordeling van onderlinge verbanden

35. Ter ondersteuning van het in de paragrafen 99 tot en met 101 van de EBA-richtsnoeren inzake afwikkelbaarheid bedoelde vereiste en om de continuïteit van de overdrachtsperimeter te waarborgen zodra deze van de rest van de groep is afgesplitst overeenkomstig paragraaf 13.b

van deze richtsnoeren, moeten instellingen in staat zijn een toelichting te geven aan de afwikkelingsautoriteiten over de achtergrondanalyse ter ondersteuning van de identificatie van de onder de paragrafen 15, 16 en 44 van de EBA-afwikkelbaarheidsrichtsnoeren vallende informatie en ter ondersteuning van de afwikkelingsplanning. Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel moeten de instellingen met name in staat zijn om:

- kernbedrijfsonderdelen en kritieke functies op te splitsen in functionele processen⁷ en deze waar nodig in kaart te brengen bij organisatorische eenheden;
- de rol van organisatorische eenheden en de diensten die zij verlenen te beoordelen;
- de overeenkomstige elementen, zoals activa, passiva, personeel, middelen, systemen en toepassingen, die bij de organisatorische eenheden betrokken zijn, als relevant te identificeren.

36. Instellingen moeten de afwikkelingsautoriteiten wijzen op mogelijke problemen bij het afsplitsen van elementen van de organisatorische eenheden van de kerncomponenten (eerste laag) van de overdrachtsperimeter (conflicten inzake afscheidbaarheid), hetzij omdat zij niet gemakkelijk kunnen worden vervangen, hetzij omdat zij extra en onevenredige risico's met zich mee kunnen brengen, hetzij omdat hun afsplitsing suboptimaal zou zijn met het oog op de afwikkelingsdoelstellingen. Bij het identificeren van potentiële conflicten inzake afscheidbaarheid moet rekening worden gehouden met de in de paragrafen 37 tot en met 49 van deze richtsnoeren genoemde elementen en moet zoveel mogelijk worden voortgebouwd op de herstelplanning. Het resultaat moet worden meegenomen in de definitie van de overdrachtsperimeter in het afwikkelingsplan en de beoordeling van de haalbaarheid van de afwikkelingsstrategie. Afhankelijk van de omvang van de onderlinge verbanden en van de verscheidenheid aan afwikkelingsscenario's, kan de beoordeling van onderlinge verbanden in de loop van de tijd plaatsvinden.

Financiële onderlinge verbanden

37. De instellingen moeten overeenkomstig paragraaf 100 van de EBA-richtsnoeren inzake afwikkelbaarheid de afwikkelingsautoriteiten de identificatie van de door de artikelen 76 tot en met 80 van Richtlijn 2014/59/EU gewaarborgde verbindingen verstrekken.

38. Om i) onnodige financiële verstoringen te voorkomen en de betrouwbaarheid van de door de overdrachtsperimeter verleende financiële diensten te waarborgen of ii) de financieringsinstabiliteit van de voort te zetten activiteiten (ook onder het instrument van afsplitsing van activa voor de oude entiteit) te beperken, dient de kern van de overdrachtsperimeter, indien mogelijk en met inachtneming van paragraaf 41 van deze richtsnoeren, te worden overgedragen met de daaraan verbonden financiële verplichtingen en

⁷ Functionele processen kunnen worden gedefinieerd als de dagelijkse activiteiten ter ondersteuning van de bedrijfsonderdelen.

beschermingsmaatregelen. Daarom moeten instellingen met een overdrachtsstrategie in hun afwikkelingsplan:

- de financiële verbanden identificeren tussen posten en verplichtingen buiten de balans en, met name, verstrekte en ontvangen garanties (met inbegrip van, in voorkomend geval, verwijzingen naar: toepassingsgebied⁸; duur; rechten op vervroegde beëindiging; clausules inzake wijziging van zeggenschap of bepalingen inzake kruiselingse wanbetaling; of toepasselijk recht), waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen externe garanties en garanties binnen de groep. Intragroeps garanties⁹ moeten met name worden beoordeeld om na te gaan of ze moeten worden overgedragen of geannuleerd zonder ongewenste schade te veroorzaken;
- bestaande afdekkingen identificeren die nog niet onder de bovengenoemde waarborgen vallen;
- de organisatorische eenheden identificeren die verantwoordelijk zijn voor het verstrekken van financiering en hun contractuele banden met andere eenheden, rekening houdend met de in- en uitgaande kasstromen en compenserend vermogen;
- in voorkomend geval regelingen ontwikkelen om de handhaving van bestaande overeenkomsten in en na afwikkeling, de continuïteit van back-to-backtransacties van de afgesplitste eenheden en de toegang tot valuta door de afgesplitste eenheden te waarborgen.

Juridische onderlinge verbanden

39. Ter ondersteuning van de afwikkelingsautoriteiten moeten instellingen de juridische onderlinge verbanden tussen de kern van de overdrachtsperimeter en de rest van de instelling in kaart brengen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot:

- a. Op het niveau tussen de entiteiten: i) eigendomsinstrumenten tussen de entiteiten; ii) fiscale banden; iii) verplichtingen jegens de andere coöperatieve leden indien relevant; iv) juridische relatie tussen de entiteiten en solidariteitsmechanismen of institutionele protectiestelsels; v) relevante contracten met uitsluitingsclausules, zoals joint ventures of andere partnerschappen, bijvoorbeeld met verzekeringsmaatschappijen.
- b. Op het niveau van organisatorische eenheden: juridische onderlinge verbanden door bestaande dienstverplichtingen al dan niet in het kader van dienstenniveauovereenkomsten, werknemerscontracten en collectieve

⁸ Zoals patronaatsverklaringen.

⁹ In het kader van deze richtsnoeren moeten intragroeps garanties ruim worden opgevat als mechanismen voor de overdracht van verliezen.

overeenkomsten¹⁰, en contractuele bepalingen verbonden aan de activa en passiva van elke eenheid.

40. Instellingen moeten potentiële conflicten inzake afscheidbaarheid in verband met de bovengenoemde elementen vaststellen en de afwikkelingsautoriteiten alle nodige informatie verstrekken om de volgende elementen te verduidelijken:

(i) de mogelijke gevolgen van de definitie van de overdrachtsperimeter voor de eigendomsstructuur van de instelling en voor de onafhankelijkheid van de verwerver;

(ii) of de tweede laag van de overdrachtsperimeter zodanig kan worden gestructureerd dat deze niet leidt tot onnodige verliezen vanwege fiscale factoren;

(iii) of de samenwerkingsregelingen moeten worden voortgezet en de overdrachtsperimeter ten goede kunnen komen;

(iv) of het lidmaatschap van een institutioneel protectiestelsel, vereniging of soortgelijke solidariteitsregelingen nog steeds kan worden voortgezet voor de overdrachtsperimeter en de mogelijke gerelateerde verplichtingen die aan de overdrachtsperimeter zijn verbonden, waarbij in voorkomend geval ook wordt beoordeeld of ontheffingen voor het IPS of de vereniging (zoals die waarin is voorzien in artikel 113, lid 7, en artikel 49, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013) worden voortgezet of beëindigd en wat de gevolgen daarvan zouden zijn;

(v) of en in welke mate potentiële geschillenrisico's (waaronder geschillenrisico's die voortvloeien uit de afwikkelingsmaatregel zelf onder toezicht van de afwikkelingsautoriteiten) op de overdrachtsperimeter wegen.

41. De afwikkelingsautoriteiten moeten nagaan in hoeverre de bevoegdheden uit hoofde van artikel 64, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU om contracten te wijzigen of te annuleren kunnen worden gebruikt om de tweede laag van de overdrachtsperimeter beter af te bakenen en onnodige onderlinge verbanden te verwijderen.

Operationele onderlinge verbanden

42. Naast het toewijzen van voltijdsequivalenten (vte's) aan de componenten van de overdrachtsperimeter (zie paragraaf 35 van deze richtsnoeren), dienen instellingen informatie te verstrekken over de expertise die nodig is voor het uitvoeren van de activiteiten die in de overdrachtsperimeter zijn opgenomen. Uiteindelijk wordt het inzicht van de expertise gebruikt bij het beoordelen van de vervangbaarheid van personeel en het beperken van conflicten inzake afscheidbaarheid.

¹⁰ Op grond van artikel 5, lid 1, van Richtlijn 2001/23/EG betreffende de verplaatsing van bedrijven (TUPE) en artikel 34, lid 4, van Richtlijn 2014/59/EU is het mogelijk dat het automatische karakter van de overdracht van werknemerscontracten niet van toepassing is bij een overdracht waarbij wordt gebruikgemaakt van een van de volgende instrumenten: instrument van de overbruggingsinstelling, instrument van verkoop van de onderneming of instrument van afsplitsing van activa.

Zakelijke onderlinge verbanden

43. Instellingen moeten de onderlinge verbanden tussen bedrijven identificeren, zoals elke verbinding tussen organisatorische eenheden waarbij een bedrijfsonderdeel via meerdere organisatorische eenheden wordt geëxploiteerd of waarvan de inkomsten worden bepaald door de activiteiten die door verschillende organisatorische eenheden worden uitgeoefend, met inbegrip van synergieën of klanten die meerdere activiteiten verrichten.
44. De afwikkelingsautoriteiten moeten de methode voor het definiëren van de overdrachtsperimeter in het licht van zakelijke onderlinge verbanden in overweging nemen, zodat i) de aan de vermogensbeheerder over te dragen perimeter geen negatieve gevolgen heeft voor de franchise van het bedrijf (met inbegrip van kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen) dat bij de instelling in afwikkeling blijft die bedoeld is om te worden voortgezet, ii) of anders dat het achterlaten van eenheden bij de instelling in afwikkeling niet nadelig is voor de franchise van het bedrijf (met inbegrip van kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen) dat aan de potentiële verwerver(s) of de overbruggingsinstelling wordt overgedragen.

4.3 Beoordeling van grensoverschrijdende aspecten

45. De instellingen moeten de afwikkelingsautoriteiten op verzoek informeren over het toepasselijk recht en de specifieke nationale kenmerken van de activa, posten, bedrijven en entiteiten die tot de overdrachtsperimeter behoren.
46. Instellingen moeten, op verzoek, aangeven welke items binnen de overdrachtsperimeter alleen binnen dezelfde lidstaat overdraagbaar zijn en mogelijke oplossingen aangeven.
47. Om te voldoen aan artikel 67 van Richtlijn 2014/59/EU en aan artikel 30 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie, moeten de afwikkelingsautoriteiten tijdens de voorbereidende fase van afwikkeling met de autoriteiten van derde landen de mogelijkheid bespreken om overdrachtsbevoegdheden uit te oefenen met betrekking tot posten die onder het recht van een derde land vallen. Op basis van de uitkomst van de discussie moet de afwikkelingsautoriteit beoordelen of de volgende opties uitvoerbaar zijn:
 - (i) de autoriteit van het derde land erkent de overdrachtsbevoegdheden van de afwikkelingsautoriteit;
 - (ii) de autoriteit van het derde land erkent de overdrachtsbevoegdheden van de afwikkelingsautoriteit niet, maar maakt geen bezwaar tegen een overdracht die is gevalideerd door de entiteit in afwikkeling;
 - (iii) de overdracht is pas mogelijk na aanzienlijke kosten en tijd in de afwikkeling.
48. Om de afwikkelingsautoriteiten te ondersteunen bij hun beoordeling overeenkomstig de vorige paragraaf, dienen instellingen, op basis van de juridische kenmerken van de elementen van de overdrachtsperimeter, de haalbaarheid/geloofwaardigheid te analyseren van en de afwikkelingsautoriteiten te informeren over:

- een door de instelling in afwikkeling ondertekende bevestigingsovereenkomst waarin de overdracht aan de verwerver (hetzij de koper, de overbruggingsinstelling of de vermogensbeheerder) wordt erkend en waarin de overdracht onder de door de afwikkelingsautoriteit vastgestelde voorwaarden wordt bevestigd (overeenkomstig artikel 67, lid 1, punt a), van Richtlijn 2014/59/EU);
 - afwikkelingsbestendige clausules in de contracten om de tegenpartij te erkennen en te informeren dat het contract onderworpen kan zijn aan de uitoefening van afwikkelingsbevoegdheden (in overeenstemming met artikel 67, lid 1, punt a), van Richtlijn 2014/59/EU);
 - de overdracht van de onder het recht van een derde land vallende posten aan een ad-hocentiteit (zoals een special purpose vehicle) naar het nationaal toepasselijk recht, en de eigendomsinstrumenten van de entiteit als onderdeel van de overdrachtsperimeter te laten overdragen.
49. De instellingen dienen de autoriteiten in kennis te stellen van elk geval waarin het recht van een derde land aan deze instellingen wordt opgelegd ter ondersteuning van hun dochteronderneming, op grond waarvan posten van derde landen in de overdrachtsperimeter moeten worden opgenomen.

5. Operationele overdracht

50. Het definiëren van de overdrachtsperimeter is slechts één stap van de implementatie van het overdrachtsinstrument. De voorbereiding van de operationele overdracht moet een belangrijk element zijn van de afwikkelbaarheidsbeoordeling voor overdrachtsstrategieën. In dit verband moeten de afwikkelingsautoriteiten en de instellingen regelingen hebben getroffen om de verkoop van de overdrachtsperimeter als omschreven in afdeling 4 voor te bereiden. Met het oog hierop moeten de afwikkelingsautoriteiten en de instellingen de nodige maatregelen treffen:
- a. de afwikkelingsautoriteiten moeten een verkoopproces ontwikkelen (afdeling 5.1.1) om de verkoop van de onderneming te ondersteunen en aanvullende voorbereidende maatregelen onderzoeken (afdeling 5.1.2) om de uitvoering van de overdrachtsinstrumenten te ondersteunen;
 - b. zowel instellingen als afwikkelingsautoriteiten moeten capaciteiten ontwikkelen voor het oplossen van conflicten inzake afscheidbaarheid die op grond van afdeling 4.2 zijn vastgesteld en om de overdracht tijdig uit te voeren (afdeling 5.2);
 - c. instellingen moeten processen vaststellen om de operationele gevolgen van de overdracht op te vangen en aan de afwikkelingsautoriteiten aantonen hoe betrouwbaar deze processen zijn (afdeling 5.3).
51. Wanneer het instrument van afsplitsing van activa en het instrument van de overbruggingsinstelling de afwikkelingsinstrumenten zijn waarin de afwikkelingsstrategie voorziet, moeten de afwikkelingsautoriteiten over processen beschikken om binnen een passende termijn respectievelijk een vermogensbeheerder als bedoeld in artikel 42 van Richtlijn 2014/59/EU en een overbruggingsinstelling als bedoeld in artikel 41 van Richtlijn 2014/59/EU op te zetten.

5.1 Voorbereiding van de verkoop

5.1.1 Voorbereiding van het verkoopproces

52. De afwikkelingsautoriteiten moeten in de afwikkelingsplannen of in ondersteunende documentatie vastleggen hoe zij het in paragraaf 50.a bedoelde verkoopproces op een zo transparant mogelijke wijze soepel kunnen uitvoeren.
53. Om de haalbaarheid/geloofwaardigheid van de verkoop van de onderneming als afwikkelingsinstrument te garanderen, moet de afwikkelingsautoriteit, met ondersteuning van de instellingen, vooraf een lijst van criteria opstellen waaraan potentiële verwervers geacht mogen worden te voldoen op basis van de kenmerken van de overdrachtsperimeter en gezien de kenmerken van de bestaande marktpelers en externe factoren (zoals

regelgevingsoverwegingen betreffende marktconcentratie, de noodzaak van licenties en vergunningen, en eventuele belemmeringen voor markttoetreding). De afwikkelingsautoriteiten moeten kunnen gebruikmaken van de informatie waarover de toezichthouders en de herstelplannen beschikken.

54. Hoewel de verkoopstrategie afhankelijk is van de definitie van de overdrachtsperimeter (instellings- en situatiespecifiek), moeten de afwikkelingsautoriteiten een verkoopproces ontwikkelen waarbij ten minste met de volgende elementen rekening wordt gehouden:

- de tijdlijn van het verkoopproces: een tijdschema met mijlpalen en te leveren prestaties;
- de definitie van operationele subprocessen met een duidelijke taakverdeling tussen de verschillende teams en deskundigen waaronder de afwikkelingsautoriteiten, instellingen, bevoegde autoriteiten en alle relevante actoren overeenkomstig de paragrafen 56 en 57;
- de samenstelling en de rol van teams en instanties;
- de documentatie ter ondersteuning van het verkoopteam en het verkoopproces (met inbegrip van, maar niet beperkt tot, termsheets, geheimhoudingsovereenkomsten en andere juridische documenten, templates voor inschrijvers, beoordelingsbladen voor inschrijvingen, criterialijst, aanbestedingsstukken en mandaten voor externe consultants, en sjablonen voor mediacommunicatie);
- vertrouwelijke communicatiekana(a)l(en), communicatieplan(nen) en informatie, gegevens en rapporten.

55. Bij het vaststellen van een tijdschema overeenkomstig artikel 10, lid 7, punten d) en j), van Richtlijn 2014/59/EU moeten de afwikkelingsautoriteiten rekening houden met de verschillende mijlpalen die van belang zijn voor overdrachten en met name met de referentiedatum van de afwikkelingsplanning ¹¹, de waarderingsdatum ¹², de afwikkelingsdatum¹³ en de overdrachtsdatum of -data.

56. De afwikkelingsautoriteiten moeten de goedkeuringen of toestemmingen identificeren die niet onder de in artikel 63, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU bedoelde vrijstellingen zouden vallen en ervoor zorgen dat deze in het verkoopproces aan bod komen. Deze kunnen onder meer bestaan uit de goedkeuring van de Europese Commissie betreffende de concentratie met een Europese dimensie in overeenstemming met de Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (EU-regels voor

¹¹ Overeenkomstig artikel 5 van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1624 van de Commissie van 23 oktober 2018 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot procedures, standaardformulieren en templates ten behoeve van de informatieverstrekking voor de opstelling en uitvoering van afwikkelingsplannen voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen overeenkomstig Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1066 van de Commissie (PB L 277 van 7.11.2018, blz. 1).

¹² Zoals weergegeven in het EBA-handboek over waardering voor afwikkelingsdoeleinden (EBA-waarderingshandboek).

¹³ Zoals gedefinieerd in artikel 1, punt j), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/345 van de Commissie.

concentratiecontrole).¹⁴ Afwikkelingsautoriteiten moeten rekening houden met interacties met de marktautoriteiten en alle andere autoriteiten die naar verwachting bij het verkoopproces zullen ingrijpen. Deze interacties met andere autoriteiten moeten tijdig plaatsvinden en mogen het tijdschema voor de verkoop niet ongeschikt maken wat de afwikkelbaarheid betreft.

57. Voor grensoverschrijdende groepen, grensoverschrijdende overdrachtsperimeters of grensoverschrijdende transacties moeten afwikkelingsautoriteiten in voorkomend geval hun verkoopkader met andere afwikkelingsautoriteiten en bevoegde autoriteiten overleggen om overeenstemming te bereiken over de taakverdeling, de informatie-uitwisseling en het tijdschema, om het verkoopkader regelmatig te actualiseren en om ervoor te zorgen dat er vertrouwelijke communicatielijnen bestaan. Overleg kan bijvoorbeeld plaatsvinden in eventuele afwikkelingscolleges of crisismanagementgroepen (voor G-SII's), of anders op een ad hoc en minder formele basis.
58. De afwikkelingsautoriteiten moeten ervoor zorgen dat hun verkoopproces van toepassing is op ten minste twee scenario's: de verkoop na een verkoopproces overeenkomstig artikel 39 van Richtlijn 2014/59/EU (die kan worden gekwalificeerd als "strategische verkoop van de onderneming") en de verkoop zonder verkoopproces overeenkomstig artikel 39, lid 3, van Richtlijn 2014/59/EU (die kan worden gekwalificeerd als "versnelde verkoop van de onderneming").
59. De afwikkelingsautoriteit moet bereid zijn om zo spoedig mogelijk en uiterlijk op het moment van de verklaring betreffende een instelling die faalt of waarschijnlijk zal falen (FOLTF) de haalbaarheid van het verkoopproces te beoordelen overeenkomstig de EBA-richtsnoeren inzake de effectiviteit van het instrument van verkoop van de onderneming¹⁵.
60. Het verkoopproces moet zorgen voor een vlotte uitvoering tijdens het afwikkelingsweekend van een versnelde verkoop van de onderneming. Om dit te verwezenlijken, moet de afwikkelingsautoriteit de lijst van criteria waaraan potentiële verwervers moeten voldoen en de vooraf op basis van paragraaf 19 van deze richtsnoeren opgestelde lijst van potentiële verwervers kunnen bijwerken (door bijvoorbeeld het verrichten van activiteiten op het gebied van markttoezicht; bestaande toegang tot actuele relevante marktgegevens of bestaande processen om ter zake bijstand van deskundigen te vragen), overeenkomstig de marktvoorwaarden en de overdrachtsperimeter op de datum van de FOLTF. De afwikkelingsautoriteit moet zo vroeg mogelijk de mogelijke gevolgen van een versnelde verkoop van de onderneming met betrekking tot de staatssteunregels beoordelen en zorgen voor een uitvoering van de versnelde verkoop die deze gevolgen tot een minimum beperkt¹⁶.

¹⁴ Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de "EG-concentratieverordening") (PB L 024 van 29.01.2004, blz. 1).

¹⁵ EBA-richtsnoeren inzake de feitelijke omstandigheden die een wezenlijke bedreiging vormen voor de financiële stabiliteit en inzake de elementen die verband houden met de doeltreffendheid van het instrument van verkoop van de onderneming, overeenkomstig artikel 39, lid 4, van Richtlijn 2014/59/EU (EBA/GL/2015/04).

¹⁶ In overeenstemming met EBA Final Q&A2015_2339.

61. Voor een strategische verkoop van de onderneming moeten de afwikkelingsautoriteiten de lijst van criteria waaraan potentiële verwervers moeten voldoen kunnen bijwerken op basis van afdeling 4.1. en paragraaf 19 van deze richtsnoeren. Het verkoopproces moet zorgen voor een vlotte uitvoering van een strategische verkoop van de onderneming, waarbij een open, transparant en niet-discriminerend verkoopproces (verkoopvereisten) wordt gewaarborgd, gericht op het maximaliseren van de verkoopprijs en het identificeren van eventuele belangenconflicten. Deze criteria dienen een reeks indicatoren te omvatten met betrekking tot de financiële, juridische en operationele draagkracht van de potentiële verwervers, die in verhouding moeten staan tot de overdrachtsperimeter en niet bedoeld mogen zijn om de vooraf geïdentificeerde potentiële verkrijgers te bevoordelen. De afwikkelingsautoriteit kan verzoeken om plannen waarin het integratieproces van de overdrachtsperimeter door de potentiële verkrijger wordt vastgelegd en de vereiste capaciteiten worden benadrukt.
62. De afwikkelingsautoriteiten moeten zich voorbereiden op het verzoek om externe bijstand (waaronder van consultants, juridisch adviseurs of accountants) in het kader van het verkoopproces of op het delegeren van het verkoopproces. De verantwoordelijkheid van de afwikkelingsautoriteit mag niet worden gedelegeerd en de afwikkelingsautoriteit moet een procedure hebben vastgesteld om externe consultants te selecteren en te benoemen op basis van vooraf vastgestelde criteria en met een welomschreven mandaat, hen te controleren en hun inbreng te evalueren, ervoor te zorgen dat er geen sprake is van belangenconflicten en dat de vertrouwelijkheid in acht wordt genomen. In het mandaat moeten onder meer de doelstellingen en te leveren prestaties, de verwachte expertise en middelen, het tijdschema of de vergoedingen duidelijk worden omschreven.

5.1.2 Interne afsplitsing

63. De afwikkelbaarheidsbeoordeling als bedoeld in deel C van de bijlage bij Richtlijn 2014/59/EU moet worden gebaseerd op de beoordeling van de juridische en bedrijfsstructuren van de instelling (punt 2 van genoemde deel C van de bijlage bij Richtlijn 2014/59/EU), de complexiteit van deze structuur en de moeilijkheid om bedrijfsonderdelen af te stemmen op groepsentiteiten (punt 16 van deel C van de bijlage bij Richtlijn 2014/59/EU) en de verenigbaarheid van deze structuur met het (de) gekozen afwikkelingsinstrument(en) (punt 21 van deel C van de bijlage bij Richtlijn 2014/59/EU). Daarom moeten de afwikkelingsautoriteiten nagaan hoe zij het instrument van afsplitsing van activa het best kunnen voorbereiden, aangezien veel van de componenten van de overdrachtsperimeter mogelijk niet binnen één juridische entiteit of één bedrijfsonderdeel vallen, en moeten zij, indien nodig en onverminderd de bevoegdheden uit hoofde van artikel 17 van Richtlijn 2014/59/EU, de afsplitsing van portefeuilles bevorderen door:
- a. instellingen te verzoeken een draaiboek bij te houden (zie paragraaf 75) waarin is vastgelegd hoe zij noodlijdende activa¹⁷ in één bedrijfsonderdeel of één juridische entiteit kunnen onderbrengen wanneer het instrument van afsplitsing van activa in aanmerking

¹⁷ Voor deze richtsnoeren moeten noodlijdende activa worden opgevat als problematische of onrendabele activa als bedoeld in overweging 59 van Richtlijn 2014/59/EU.

wordt genomen in de afwikkelingsstrategie en wanneer portefeuilles die kwalificeren voor het instrument van afsplitsing van activa verspreid zijn over de groep;

- b. te beoordelen hoe herstelopties in het kader van punt 14 van deel A van de bijlage bij Richtlijn 2014/59/EU de afsplitsing van noodlijdende activa van de rest van de groep kunnen ondersteunen.

64. Wanneer instellingen wordt verzocht aan te tonen hoe zij noodlijdende activa kunnen afsplitsen, moeten zij duidelijk maken hoe hun acties:

- eventuele diagnostische exercities faciliteren als bedoeld in de EBA-richtsnoeren voor de soorten tests, doorlichtingen of exercities die kunnen leiden tot steunmaatregelen¹⁸, aangezien de meeste noodlijdende activa in één specifiek bedrijfsonderdeel zouden zijn gecentraliseerd;
- een goede inventarisatie mogelijk maken van contractuele belemmeringen, wettelijke voorschriften voor de noodlijdende activa en andere soorten belemmeringen voor de overdracht;
- zorgen voor een eenvoudigere waardering van de in noodlijdende activa (en bijgevolg van de niet-noodlijdende bedrijfsonderdelen die de keuze van het aanvullende afwikkelingsinstrument ondersteunen);
- een hoog niveau van expertise binnen het bedrijfsonderdeel creëren voor het omgaan met noodlijdende activa;
- leiden tot de ontwikkeling van een specifieke dataset met betrekking tot de zekerheids- en rechtenkwesaties in verband met de noodlijdende activa;
- aangeven welke specifieke diensten voor deze posten nodig zijn en een begin maken met de uitvoering van de regelingen om ze te beheren;
- leiden tot het opsplitsen van de benodigde middelen (waaronder financiële of personele middelen) die dan gemakkelijker kunnen worden overgedragen op het moment van afwikkeling, met name met behulp van regelingen inzake dienstverlening.

65. In voorkomend geval moeten instellingen ook aantonen dat zij in staat zijn juridische entiteiten op te richten in overeenstemming met paragraaf 48 van deze richtsnoeren.

¹⁸ EBA-richtsnoeren voor de soorten tests, doorlichtingen of exercities die kunnen leiden tot steunmaatregelen uit hoofde van artikel 32, lid 4, onder d), punt iii) van de richtlijn Herstel en afwikkeling van banken (EBA/GL/2014/09).

5.2 Regelingen voor een vlotte afsplitsing

5.2.1 Juridische aspecten

66. Overeenkomstig artikel 67, lid 1, punt a), van Richtlijn 2014/59/EU moeten instellingen in voorkomend geval een beoordeling maken van de mate waarin het recht van een EU-lidstaat daadwerkelijk van toepassing is op een contract waarop het recht van een derde land van toepassing is en de daadwerkelijke toepassing van afwikkelingsbevoegdheden¹⁹.
67. Instellingen moeten beoordelen in hoeverre contractuele kenmerken kunnen worden gewijzigd om kennisgeving en goedkeuringen te vermijden die niet reeds krachtens Richtlijn 2014/59/EU zijn vrijgesteld.
68. De instellingen moeten de afwikkelingsautoriteiten helpen bij het identificeren van elke wijziging in de statuten of van de rechtsvorm die de overdracht van de omschreven overdrachtsperimeter met zich meebrengt, aangezien een entiteit mogelijk niet in haar huidige rechtsvorm kan worden overgedragen aan een verwerver met een andere rechtsvorm of omdat er sprake kan zijn van tegenstrijdige bepalingen in de statuten. In het afwikkelingsplan moeten het proces en de vereiste acties worden vastgelegd om deze kwesties tijdig aan te pakken.

5.2.2 Financiële aspecten

69. Wanneer voor de continuïteit van de overdrachtsperimeter toegang tot valuta's of continuïteit van back-to-backtransacties nodig is, zoals blijkt uit de in paragraaf 69 van de EBA-richtsnoeren inzake afwikkelbaarheid vermelde beoordeling, moeten instellingen ervoor zorgen dat er regelingen zijn getroffen om deze continuïteit te waarborgen, in overeenstemming met de verwachtingen van de afwikkelingsautoriteit. Zo zouden bijvoorbeeld vooraf overeenkomsten inzake correspondentbanken-systemen kunnen worden opgesteld om ervoor te zorgen dat de overdrachtsperimeter in voorkomend geval verder wordt bediend in de benodigde valuta. Bestaande overeenkomsten moeten ook op grond van Richtlijn 2014/59/EU overdraagbaar zijn.
70. De instellingen moeten de afwikkelingsautoriteiten ondersteunen bij het bepalen van de rol van de solidariteitsmechanismen (instellingen met een centrale instantie) of een bestaand institutioneel protectiestelsel bij de tenuitvoerlegging van het overdrachtsinstrument en bij het zorgen voor een snelle afsplitsing en afwikkelbaarheid.

5.2.3 Operationele aspecten

71. In het geval van een gedeeltelijke overdracht, hetzij aan verschillende verwerwers (zoals een vermogensbeheerder en een overbruggingsinstelling), hetzij aan een verwerver maar zonder

¹⁹ Van contracten van derde landen ter onderbouwing van de juridische overdracht van relevante activa, rechten en/of passiva wordt reeds verwacht dat zij uitdrukkelijk voorzien in de afwikkelingsbestendige kenmerken en dat zij de tegenpartij erkennen en meedelen dat het contract onderworpen kan zijn aan de uitoefening van afwikkelingsbevoegdheden om rechten of verplichtingen op te schorten of te beperken ("bevoegdheden in verband met de opschorting van de afwikkeling") op grond van Richtlijn 2014/59/EU.

liquidatie van de instelling in afwikkeling (wanneer bijvoorbeeld bail-in en het instrument van afsplitsing van activa worden gecombineerd), is de bevoegdheid als bedoeld in artikel 64, lid 1, punt d), van Richtlijn 2014/59/EU mogelijk niet voldoende om de toegang tot alle diensten te handhaven. Daarom moeten instellingen de afwikkelingsautoriteiten informeren over de mogelijkheid om tripartiete toegangsclausules op te nemen in het contract met een dienstverlener.

72. *[Verlener van gemeenschappelijke diensten]* De afwikkelingsautoriteiten moeten beoordelen of het huidige dienstverleningsmodel gevolgen heeft voor de afscheidbaarheid van de overdrachtsperimeter en overwegen de in paragraaf 34 van de EBA-richtsnoeren inzake afwikkelbaarheid neergelegde regelingen te handhaven.

73. *[Noodplannen financiëlemarktinfrastructuur]* In aanvulling op de leidraad waarnaar wordt verwezen in afdeling 4.1.2 (en met name paragraaf 50) van de EBA-richtsnoeren inzake afwikkelbaarheid, moeten instellingen:

- beoordelen hoe de vereiste toegang tot financiëlemarktinfrastructuur wordt overgedragen aan de entiteit die tot doel heeft de continuïteit van de kritieke functie of het kernbedrijfsonderdeel te handhaven en/of hoe indirecte toegang tot stand kan worden gebracht. Indien de instelling in afwikkeling een liquidatie-entiteit wordt (na toepassing van het overdrachtsinstrument overeenkomstig artikel 37, lid 6, van Richtlijn 2014/59/EU) of in het geval van de vermogensbeheerder, kan de toegang tot de financiëlemarktinfrastructuur worden beperkt. Daarom moet indirecte toegang via de opvolgende entiteit worden verleend en moeten daartoe regelingen worden getroffen, waarbij de opvolgende entiteit onder meer de BIC, de connectiviteit en de communicatiediensten van de instelling in afwikkeling moet behouden;
- een beoordeling maken van de bestaande overgangsmechanismen, de versnelde procedures voor toegang tot de financiëlemarktinfrastructuur of de mogelijkheden om volmacht te verlenen om de continuïteit van de toegang tot de financiëlemarktinfrastructuur voor de overdrachtsperimeter te handhaven;
- op verzoek van de afwikkelingsautoriteiten beoordelen welk effect de overdracht heeft op de door de instelling aan financiëlemarktinfrastructuren en/of andere partijen verleende diensten.

5.3 Uitvoering van nevenprocessen

74. De verkoop van de overdrachtsperimeter vereist naast de voorbereiding van het verkoopproces aanvullende acties en/of zal neveneffecten teweegbrengen die moeten worden beheerd en waarop moet worden voorbereid om een vlotte overdracht door zowel de instelling als de afwikkelingsautoriteit te garanderen.

Specifieke aspecten die voor de instelling relevant zijn voor de uitvoering van de overdracht

75. Instellingen moeten interne processen en voorbereidende maatregelen ontwikkelen om de uitvoering van de overdracht aannemelijk en haalbaar te maken. Deze processen moeten governanceregelingen omvatten, waaronder een duidelijke aanduiding van verantwoordelijkheden, rapportagelijnen en rollen van comités, alsmede de definitie van procedurele en validatiestappen, de communicatiestructuur en de beschrijving van het relevante managementinformatiesysteem voor de processen en de aanvullende informatie die nodig is van derden. Deze processen moeten op verzoek van de afwikkelingsautoriteiten in een speciaal draaiboek worden gebundeld en worden proefgedraaid om te garanderen dat de processen operationeel zijn. De volgende elementen moeten worden opgenomen in de lijst van te behandelen processen.
76. *[Aanpassing van de balans]* De overdracht wordt gecombineerd met de toepassing van afschrijving en omzetting van kapitaalinstrumenten (AFOMKI) en kan worden gecombineerd met bail-in. De verkoop van de onderneming vereist dat het bedrijf verhandelbaar is. Instellingen moeten procedures ontwikkelen om boekhoudkundige aanpassingen door te voeren en met name om de verliezen tijdig vóór de overdracht op te nemen om ze niet door te schuiven naar de opvolgende entiteit.
77. Indien instellingen in afwikkeling worden voortgezet, moeten zij in staat zijn de opstelling van een balans na afwikkeling te ondersteunen waarin de verwijdering van de overdrachtsperimeter en de opbrengsten ervan worden verantwoord in de vooraf overeengekomen boekhoudnormen. Dergelijke balansen hoeven in de fase vóór de afwikkeling niet permanent te worden bijgewerkt, maar instellingen moeten aantonen dat zij in staat zijn de afwikkelingsautoriteiten op korte termijn balansen na de afwikkeling te verstrekken die overeenstemmen met de door de afwikkelingsautoriteiten samen met de instellingen vastgestelde overdrachtsperimeter.
78. *[Juridische beoordeling]* Instellingen dienen een juridische beoordeling uit te voeren van de contracten die aan de overdrachtsperimeter zijn gekoppeld en de in paragraaf 40 bedoelde beoordeling ondersteunen. Een juridische beoordeling van de contracten moet de aandacht vestigen op:
- contractbepalingen die de overdracht bemoeilijken en die de afwikkelingsautoriteit al dan niet kan wijzigen op grond van artikel 64 van Richtlijn 2014/59/EU, en die een wettelijke verplichting opleggen (waaronder specifieke mededeling aan cliënten of autoriteiten; goedkeuring; of registratievereisten) in geval van een overdracht of om te worden overgedragen;
 - het bestaan van meerdere pandrechten (wanneer een cliënt hetzelfde onderpand voor verschillende contracten heeft verpand);

- toepasselijke specifieke nationale regelgeving, zoals de regelgeving inzake gedekte obligaties, die bepaalde voorwaarden voor de overdracht zou kunnen opleggen (zie afdeling 4.3 van deze richtsnoeren);
- de bestaande geschillen en de contractuele bepalingen die aanleiding zouden kunnen geven tot geschillen bij of na afwikkeling.

79. *[Implementatie van de overdrachtsperimeter]* Instellingen dienen een proces te ontwikkelen om de door de afwikkelingsautoriteit bepaalde methode voor het definiëren van de overdrachtsperimeter toe te passen en de administratieve en wettelijke verplichtingen ervan te identificeren en uit te voeren (zoals bijvoorbeeld registratie).

80. *[Identificatie van fiscale gevolgen]* De instelling moet alle fiscale gevolgen van de overdracht vaststellen en ramen en de afwikkelingsautoriteit daarvan in kennis stellen. De overdracht van aandelen of activa kan aanleiding geven tot fiscale problemen.

81. *[Continuïteit van diensten]* Instellingen moeten in hun overdrachtdraaiboek overgangsplannen opnemen waarin, naast andere regelingen, processen worden vastgelegd om op verzoek tijdelijke dienstenovereenkomsten (TSA's) of dienstenniveauovereenkomsten (SLA's) op te stellen overeenkomstig paragraaf 22 van de EBA-richtsnoeren inzake afwikkelbaarheid, om regelingen voor de continuïteit van de dienstverlening van de financiëlemarktinfrastructuur en de op de bestaande entiteit toe te passen overgangsregelingen ten uitvoer te leggen overeenkomstig de verwachtingen van de afwikkelingsautoriteiten.

82. *[Bedrijfsplan]* Instellingen moeten tijdig bedrijfsplannen of soortgelijke plannen opstellen en indienen indien de afwikkelingsautoriteiten daarom verzoeken. In het geval van een aandelenovereenkomst in het kader van de verkoop van de onderneming is voor de verkoop van de overdrachtsperimeter naast een groot aantal gegevens waarschijnlijk ook een bedrijfsplan nodig. De verwachtingen ten aanzien van de inhoud van dit bedrijfsplan moeten met de afwikkelingsautoriteit worden vastgelegd.

Specifieke aspecten die voor de autoriteit relevant zijn voor de uitvoering van de overdracht

83. De afwikkelingsautoriteiten moeten processen vaststellen om de overdracht bij afwikkeling vlot te laten verlopen, en met name:

- de regels en het besluitvormingsproces om gebruik te maken van bevoegdheden op grond van de artikelen 63 en 64 van Richtlijn 2014/59/EU;
- de uitvoering van aanpassingen op de overdrachtsperimeter, met name na het definitieve waarderingsverslag, om te zorgen voor mogelijke overdrachten terug naar de instelling in afwikkeling;
- andere landspecifieke verplichtingen.

5.4 Mogelijkheden van het managementinformatiesysteem

84. Instellingen moeten tijdig nauwkeurige informatie kunnen voorleggen aan de afwikkelingsautoriteiten, zodat deze voor, tijdens en na de afwikkeling met kennis van zaken beslissingen kunnen nemen. Instellingen moeten beschikken over een adequaat managementinformatiesysteem (MIS) en technologische infrastructuur om de afwikkelingsstrategie tijdig te kunnen uitvoeren in overeenstemming met artikel 11 van Richtlijn 2014/59/EU.
85. In overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel en ter ondersteuning van de in paragraaf 75 van deze richtsnoeren bedoelde processen, moeten instellingen in staat zijn om op verzoek van de afwikkelingsautoriteiten gedetailleerde informatie over de componenten van de overdrachtsperimeter te verstrekken en de voor de overdracht vereiste gegevens bij te werken; het tijdsverschil tussen de afsluitdatum van de informatie en de afwikkelingsdatum moet zo klein mogelijk zijn. De mate van granulariteit moet het mogelijk maken de overgedragen posten afzonderlijk van de overige posten te waarderen en de afwikkelingsautoriteit in staat stellen de bijzonderheden van de afsplitsing en de overdracht vast te stellen en de overdrachtsposten te identificeren overeenkomstig de vereisten voor de nationale uitvoeringshandeling.

Informatie ter identificatie van de kern van de overdrachtsperimeter

86. Instellingen dienen de identificatie van de overdrachtsperimeter te ondersteunen met informatie op het niveau van individuele posten (passiva, activa en rechten), waaronder:
- het in kaart brengen van de kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen voor elke post;
 - het classificeren van posten (zoals type activa/passiva, informatie over de tegenpartij en type onderpand);
 - de kwaliteit van de activa en risico-indicatoren (zoals PL/NPL-classificatie, informatie over risicogewogen activa en onderpand, hoogwaardige liquide middelen);
 - juridische aspecten (waaronder het toepasselijk recht en erkenning van de overdrachtsbevoegdheden van Richtlijn 2014/59/EU en eventuele contractuele belemmeringen voor de overdraagbaarheid van het desbetreffende instrument);
 - boekhoudkundige informatie (zoals boekwaarde, niet in de balans opgenomen bedrag en bedrag van de voorziening voor verliezen op leningen), voor zover van toepassing.
87. De afwikkelingsautoriteiten moeten verwachtingen ontwikkelen ten aanzien van de gegevens betreffende de overdracht en de overwogen overdrachtsinstrumenten om de vorige paragraaf aan te vullen overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel dat wordt bevorderd door Richtlijn 2014/59/EU.

88. In het geval van het instrument van afsplitsing van activa moeten instellingen capaciteiten ontwikkelen om een door de afwikkelingsautoriteit omschreven diagnostische exercitie uit te voeren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in de EBA-richtsnoeren voor de soorten tests, doorlichtingen of exercities die kunnen leiden tot steunmaatregelen²⁰.

Gegevens om onderlinge verbanden te beoordelen

89. Overeenkomstig afdeling 4.2 van deze richtsnoeren moeten de instellingen ook in staat zijn om de volgende zaken te identificeren:

- onderlinge verbanden die worden gewaarborgd door artikelen 76 tot en met 80 van Richtlijn 2014/59/EU – met inbegrip van het in kaart brengen van verrekenings- en compensatieovereenkomsten en het in kaart brengen van gedekte passiva en overeenkomstige zekerheden;
- onderlinge verbanden, die niet expliciet worden gewaarborgd door Richtlijn 2014/59/EU – zoals het in kaart brengen van faciliteiten ten behoeve van contract-ID's om posten onder hetzelfde contract en koppelingen tussen verschillende juridische entiteiten, zoals een patronaatsverklaring, te identificeren.
- economische en zakelijke connecties – zoals informatie over afdekking en cliëntenrelaties; of
- procesrisico's.

Specifieke richtsnoeren voor het instrument van verkoop van de onderneming

90. In de overdrachtsdraaiboeken moeten instellingen toelichten hoe zij snel een virtuele dataroom kunnen opzetten die voldoende informatie bevat om een due diligence door de koper van de overdrachtsperimeter uit te voeren en te voldoen aan de verwachtingen die de afwikkelingsautoriteit aan het verkoopproces stelt.

91. De instellingen moeten regelingen ontwikkelen ter ondersteuning van het opstellen van bedrijfsplannen, die mogelijk ook moeten worden opgesplitst in een plan voor de overdrachtsportefeuille en een plan voor de portefeuille die in de oude instelling blijft.

Managementinformatiesysteem ter waarborging van de operationele continuïteit

92. Instellingen moeten aantonen hoe de afsplitsing, ter ondersteuning van de operationele uitvoering van de overdracht, snel in de systemen van de bank kan worden doorgevoerd, waarbij de continuïteit van de mogelijkheden van het managementinformatiesysteem voor zowel de oude als de ontvangende entiteit wordt gewaarborgd (zoals bijvoorbeeld de splitsing

²⁰ EBA/GL/2014/09.

van boekhoudkundige posten), indien de afwikkelingsstrategie daarin voorziet en in overeenstemming met paragraaf 81 van deze richtsnoeren²¹.

Andere mogelijkheden van het managementinformatiesysteem

93. Het managementinformatiesysteem moet flexibel genoeg zijn om aanpassingen aan de overdrachtsperimeter na de afwikkeling (heroverdrachten) mogelijk te maken. Dergelijke aanpassingen moeten bijvoorbeeld naadloos worden verwerkt in het verslag over de bedrijfsvoering.

²¹ En in overeenstemming met punt 11 van deel C van de bijlage bij Richtlijn 2014/59/EU.